

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.VI.20.536/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: dr. Pék Edina Csilla

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: dr. Birk Csaba ügyvéd

A per tárgya: tartozás megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Egri Törvényszék, 1.Pf.20.152/2023/5. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Füzesabonyi Járásbíróság, 3.P.20.009/2022/16. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes jogelődje, az E... L... A... Z... mint kölcsönadó és az alperes mint kölcsönvevő 2007. szeptember 25-én svájci frank alapú kölcsönszerződést kötöttek, amely alapján a felperes jogelődje 3.221.000 forint kölcsönt folyósított az alperes részére gépjárművásárlás céljából. A felperes jogelődje – az alperes fizetési kötelezettségének elmulasztása miatt – 2009. augusztus 27-én a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta. A felperes jogelődje a követelését a felperesre engedményezte. Az engedményezési értesítőt az alperes 2014. június 6-án vette át.

[2] A felperes az alperessel szemben fennálló követeléséből 170.000 forint tőke és kamata iránt a közjegyző előtt fizetési meghagyás kibocsátását kérte. A 33013/Ü/31507/2017. számú fizetési meghagyás ellenmondás hiányában 2017. október 27-én jogerőre emelkedett.

[3] A felperes 2021. december 23-án újabb fizetési meghagyás kibocsátása iránt terjesztett elő kérelmet az alperessel szemben, amely az alperes ellentmondása folytán perré alakult. A perben a felperes 3.095.679 forint tőke és kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét arra alapította, hogy az alperes a felperes jogelődjével megkötött kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

[4] Az alperes érdemi ellenkérelmében – egyebek mellett – elévülési kifogást terjesztett elő.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset szerint marasztalta az alperest. Megítélése szerint a felperes igényének az elévülését nem lehetett megállapítani.

[6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Indokolásában hivatkozott a Kúria 6/2022. Jogegységi határozatára, valamint a Kúria Pfv.20.563/2023/7. számú, és a Kúria Gfv.30.232/2023/3. számú, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozataira. Kifejtette, hogy az anyagi jogerő csak a kereset alapján hozott döntéshez igazodik, az az alperes védekezésének korlátját nem képezi és a követelés további

részei tekintetében elévülést megszakító hatása nincs. Erre tekintettel megállapította, hogy a felperes jelen perben érvényesített követelése elévült.

[7] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett – tartalmilag – az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[8] Az felülvizsgálati kérelemmel egyidejűleg a felperes engedélyezés iránti kérelmet is előterjesztett, amelyet a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított. Állította, hogy a jogerős határozat sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 327. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdését és 360. § (1) bekezdését, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/D. §-át. Állította, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.22.146/2017/8. számú és Pfv.III.21.290/2022/3. számú, a BHGY-ben közzétett határozataitól, illetve ellentétes a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.II.60.054/2022/14. számú határozatával.

[9] A felperes a Kúria Pfv.V.22.146/2017/8. számú határozatától való eltérésre abban a jogkérdésben hivatkozott, hogy a pert megelőzően ugyanazon jogviszonyból eredő részkövetelésre indított fizetési meghagyásos eljárás alkalmas-e a teljes követelés elévülésének megszakítására. Álláspontja szerint a hivatkozott határozattól a jogerős ítélet, az indokolásának [28] bekezdésében kifejtettek miatt eltér. A kúriai határozat tényállása szerint a felperes vállalkozási díj jogcímén terjesztett elő kereseti kérelmet, amelynek összegét a megismételt eljárásban felemelte. Hivatkozott arra, hogy a Kúria döntése szerint, perindítás esetén az elévülés megszakadása nem korlátozódik arra az összegre, amelynek a megfizetése iránt a keresetet benyújtották. A felperes érvelése szerint irreleváns, hogy a fennmaradó követelés érvényesítésére ugyanabban a perben keresetfelemelés kapcsán, vagy egy későbbi, újabb per megindításával kerül sor, ezért arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság alaptalanul mellőzte az általa megjelölt, precedensrővel rendelkező döntést. Kifejtette, hogy a korlátozott precedensrendszer a jogeset indokának, lényegének azonosságát kívánja meg, nem pedig a teljes tényállás azonosságát.

[10] A felperes kifejtette: a jogerős ítélet a Kúria Pfv.III.21.290/2022/3. számú határozatától (megjelent: BH2023.186) szintén eltér. Jogkérdésként e vonatkozásban azt fogalmazta meg, hogy a követelés fizetési meghagyás útján történő érvényesítése bíróság előtti igényérvényesítésként és írásbeli fizetési felszólításként megszakítja-e a régi Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján az elévülést az abban nem érvényesített, további követelésrész vonatkozásában is. A kúriai döntés tekintetében előadta, hogy a vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetése iránti perben a felperesek az ítélet hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárásban éltek keresetváltoztatással és kereseti kérelmüket, az abban eredetileg nem szereplő következményi károkra is kiterjesztették. Utalt arra, hogy a keresetváltoztatásban új tényként előhozott további kártérítési igények tekintetében az elévülési idő eltelt. Hangsúlyozta: a Kúria ilyen tényállás mellett jutott arra a következtetésre, hogy az elévülés kizárólag a kereseti kérelem, az érvényesíteni kívánt jog és az annak alapjául szolgáló tények alapján beazonosítható követelés vonatkozásában szakad meg. Érvelése szerint jelen perben és a korábbi fizetési meghagyásos eljárásban érvényesített követelések azonos jogcímen állnak fenn. Kiemelte: a 11031/Ü/31455/2017/2. számú fizetési meghagyás tartalmazta a jogviszony megjelölését (kölcönszerződés), az érvényesíteni kívánt jogot

(kölcsonösszeg), a követelés beazonosításához szükséges adatok helyén pedig a kölcsönszerződés egyedi azonosítószámát feltüntette. Tartalmazta továbbá, hogy az „I. rendű kötelezett a 2007012541-ZZ sz. szerződésből eredő tartozását a fizetési határidő lejártakor a jogosult javára a fizetési felszólítás ellenére nem fizette meg. A(z) 2007012541-ZZ sz. szerződésből eredő, jelen fizetési meghagyásos eljárásban nem érvényesített igényünk tekintetében jogfenntartással élünk.” A felperes álláspontja szerint mindezek alapján az alperes számára nyilvánvalóvá kellett válnon, hogy a jogosult nem mondott le a 170.000 forintot meghaladó követeléséről, még ha azt összességében nem is jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy a korábbi fizetési meghagyásnak a kötelezett részére történt kézbesítésével megszakadt az elévülés a perbeli követelésrész vonatkozásában is, hiszen az elévülés megszakításának ez a módja – szemben a másodfokú bíróság által e körben kifejtettekkel – teljes mértékben megfelel a Kúria határozatában foglalt elveknek.

[11] A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a jogerős ítéletnek a Kúria Jpe.II.60.054/2022/14. számú határozatától való eltérésére is hivatkozott. Jogkérdésként azt fogalmazta meg, hogy a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján a követelés bírósági úton való érvényesítése az elévülést akkor is megszakítja-e, ha a keresetlevél alkalmas a per megindítására, de a bíróság a régi Pp. alkalmazásával érdemi döntést nem hozott; illetve az érdemi elbírálásra alkalmatlan, a régi Pp. 161. § (1) bekezdése alapján hatálytalan keresetlevél (fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem) írásbeli felszólításként a régi Ptk. 237. § (1) bekezdés első fordulata alapján megszakítja-e a teljes követelés elévülését. Előadta, hogy az általa hivatkozott határozat értelmében a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján a követelés bírósági úton való érvényesítése az elévülést akkor is megszakítja, ha a keresetlevél alkalmas a per megindítására, de a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) alkalmazásával érdemi döntést nem hozott. A Kúria ebben a határozatában kifejtette, hogy a régi Ptk. rendszerében a követelés bírósági úton való érvényesítése nem függetlenedhet az elévülés megszakítását eredményező másik ok, a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás fogalmának értelmezésétől. A felperes rámutatott arra, hogy az utóbbi körében a bírói gyakorlat elfogadta, hogy az érdemi elbírálásra alkalmatlan, a régi Pp. 161. § (1) bekezdés szerint hatálytalan keresetlevél írásbeli felszólításként megszakítja az elévülést. Ebből a felperes azt a következtetést vonta le, hogy a régi Ptk. alapján a követelés bírósági úton való érvényesítése fogalmi körébe tartozik az az eset, ha a keresetlevél érdemi tárgyalásra alkalmasnak bizonyul, de a perindítást nem követte érdemi határozat hozatala. Ebben az esetben az elévülés perindítással bekövetkezett megszakítása az eljárás befejezéséig – az adott esetben a per jogerős megszüntetéséig – tart, és az elévülés a régi Ptk. 327. § (2) bekezdése szerint ettől az időponttól újra megkezdődik. A felperes álláspontja szerint a fentiekkel szemben a jogerős ítélet annak ellenére állapította meg a perbeli követelés elévülését, hogy az általa kezdeményezett korábbi fizetési meghagyás megfelelt az írásbeli fizetési felszólítással szemben támasztott feltételeknek és azt igazoltan kézbesítette a közjegyző a kötelezett részére.

[12] A felperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

[13] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy mivel a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, a Pp. 408. § (1) bekezdése, a 409. § (1) bekezdése, valamint a 412. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében a

felperesnek engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie, amelynek a felperes eleget tett.

[14] A Kúria a felperes engedélyezés iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta.

[15] A felülvizsgálat engedélyezése körében a Kúria csak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakat vizsgálja (Kúria Gfv.VI.30.089/2022/5), a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti a felülvizsgálatot (Kúria Gfv.VI.30.320/2021/3., Gfv.VI.30.383/2021/3.). Erre figyelemmel a felperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet abból a szempontból vizsgálta, hogy az a Kúria közzétett határozatától jogkérdésében eltérés miatt indokolt-e.

[16] Jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján – az alábbiak szerint – a Pp. 409. § (3) bekezdésében foglalt követelmények nem teljesültek.

[17] A Pp. 409. § (1) és (3) bekezdése alapján a Kúria akkor köteles engedélyezni a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér (Kúria Pfv.VI.21.238/2023/2., Gfv.VI.30.461/2023/2., Gfv.VI.30.154/2024/2.), azaz ha a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a BHGY-ben 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul (Kúria Pfv.VI.21.269/2023/2.). A Kúria ugyanakkor megtagadja a felülvizsgálatot, ha a fél a kérelmében olyan közzétett határozatot jelöl meg, amely jogegységi panasz ügyben hozott határozat alapján nem hivatkozható (Kúria Pfv.V.21.088/2021/2.).

[18] A Kúria Pfv.V.22.146/2017/8. számú határozata kötelező erejűként nem hivatkozható az alábbiakban kifejtettek szerint.

[19] Ahogyan arra a másodfokú bíróság helyesen hivatkozott, a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a 6/2022. (Jpe.III.60.037/2022/12.) számú Jogegységi határozatában (a továbbiakban: JEH) kimondta, ha a fél az anyagi jogból eredő követelésének csak egy részét érvényesíti, az ítélet jogereje nem terjed ki a nem érvényesített követelésrészre. A még nem érvényesített követelésrészre újonnan megindított perben vizsgálhatók a keresettel érvényesített jog érdemben el nem bírált anyagi jogi feltételei.

[20] A JEH indokolása szerint a rendelkezési joga gyakorlásával a felperes választja – és egyben szabja – meg az általa bíróság előtt érvényesített jogot, és ő határozza meg a bíróság döntésére irányuló kereseti kérelem előadásával az érvényesített joggal összefüggésben a bíróságtól kért jogvédelem mikéntjét, terjedelmét is [rég Pp. 121. § (1) bekezdés c) és e) pont; Pp. 170. § (2) bekezdés a) és b) pont]. A kereseti kérelemről való döntésen túlmenően a bíróság a felek jogviszonyát nem érintheti. A JEH határozat kiemelte azt is, hogy a Pp. 358. § (1) bekezdés szerint a jogerő a határozathoz kötődik; a határozat tartalmát pedig a Pp. 341. §, a 342. § és 346. § határozza meg. Ebből az következik – amely értelmezés összhangban áll a pertárgyfogalommal is –, hogy a jogerő az ezeknek a feltételeknek megfelelő határozathoz kötődik, amelynek része nem csak az elbírált jog, hanem a felperest az elbírált jog alapján megillető követelése, annak összszerszerűsége is.

[21] A JEH értelmében az anyagi jogerő a felperes kereseti kérelme alapján hozott döntéshez igazodik, tehát ha a fél az anyagi jogból eredő követelésének csak egy részét érvényesíti, az ítélet jogereje nem terjed ki a nem érvényesített követelésrészre, és nincs akadálya az új perben való érvényesítésének. Az utóbb indított perben pedig nemcsak a még el nem bírált követelés, hanem annak az érdemben el nem bíralt anyagi jogi feltételei is vizsgálhatók. A JEH rendelkezése a részkövetelés elévülésének kérdésében azzal a következménnyel jár, hogy részkövetelés érvényesítése esetén az elévülés megszakadása nem következik be a perindítással nem érintett követelésrész tekintetében. A kereset, illetve a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztése tehát az abban nem érvényesített követelésrész tekintetében az elévülést nem szakítja meg. Az ettől eltérő jogi álláspont ellentétes a JEH-ban foglaltakkal, ahogyan arra a Kúria a Gfv.VI.30.232/2023/3. és Gfv.VI.30.349/2023/3. számú ítéletében is rámutatott.

[22] A Bszi. 42. § (1) bekezdése értelmében a JEH a bíróságokra a Magyar Közlönyben történő közzététel időpontjától, azaz 2023. február 15-től kötelező. A JEH [53] bekezdése értelmében a Kúria eltérő tartalmú határozatai a továbbiakban nem hivatkozhatók kötelező erejüként. A JEH meghozatalát követően több egyedi ügyben is megerősítette a Kúria, hogy a Pfv.V.22.146/2017/8. számú határozat ilyenek minősül, azaz az abban foglalt jogértelmezés nem irányadó (pl. Kúria Pfv.II.20.339/2024/2., Gfv.III.30.284/2024/2., Gfv.VI.30.349/2023/3). A kifejtettek értelmében az e határozattól való eltérésre tekintettel a felülvizsgálat nem volt engedélyezhető különös tekintettel arra is, hogy a felvetett jogkérdést a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa már eldöntötte és a jogerős ítélet annak megfelelt.

[23] A Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont cd) alpontja szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben meg kell jelölni – a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén – a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér. Az e szabályt értelmező bírói gyakorlat szerint a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított engedélyezés iránti kérelem kapcsán a Kúriának elsőként abban szükséges állást foglalnia, hogy fennáll-e a felülvizsgálat tárgyát képező jogerős döntés és a hivatkozott, korábbi határozat közötti ügyszakadás (összevethetőség), ennek hiányában ugyanis az eltérés (érdemi) vizsgálata fel sem merül (Kúria Pfv.IV.20.336/2022/3.). Az ügyszakadás fogalmát nem határozza meg jogszabály, azonban a Kúria ezt már több határozatában értelmezte. Eszerint a jogegység szempontjából lényeges ügyszakadás sohasem absztrakt, hanem mindig konkrét ügyszak, jogértelmezéshez kötődik és az alkalmazott anyagi jogi szabály egyezőségét, valamint a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát jelenti (Kúria Jpe.I.60.002/2021/7., Pfv.I.20.316/2022/2.). Ennek megfelelően annak megítéléséhez, hogy mikor áll fenn az ügyek (bírói döntések) közötti jogkérdésben való eltérés, mindig esetről esetre kell vizsgálnia a megjelölt határozatokat. Az eltérés ugyanis nem ténybeli, hanem azonos jogkérdést feltételezve, az adott ügyben alkalmazott jogszabály eltérő értelmezését jelenti. Ennek megítélése során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, a kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit, amelyeket a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet előterjesztő félnek kell megjelölnie (Kúria Pfv.IV.20.013/2022/4.). A Kúria megtagadja a felülvizsgálat engedélyezését, ha hiányzik az ügyszakadás (Kúria Pfv.I.20.003/2022/4., Pfv.II.20.168/2022/2., Pfv.III.20.339/2021/2., Pfv.IV.20.336/2022/3., Pfv.V.20.992/2021/3., Pfv.VI.20.256/2021/5., Gfv.VI.30.138/2021/3.; Gfv.VII.30.437/2020/2.).

[24] A felperes az engedélyezés iránti kérelmében hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltért a Kúria Pfv.III.21.290/2022/3. számú határozatától. Jogkérdésként azt jelölte meg, hogy a követelés fizetési meghagyás útján történő érvényesítése mint bíróság előtti igényérvényesítés és mint írásbeli fizetési felszólítás a régi Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján az abban nem érvényesített, további követelésrész elévülését megszakítja-e. A Kúria azonban azt állapította meg, hogy ezen határozat és a jogerős ítélet között az ügyszakosság nem állapítható meg. A felperes által hivatkozott ügyben ugyanis nem volt eldöntendő jogkérdés a részkövetelés elévülése, ott a II-III. rendű felperesek az elévülési időn túl előterjesztett beadványukban olyan kártérítési követeléseket érvényesítettek, amelyeknek eltérő volt a tényalapja. A Kúria a jogfenntartó nyilatkozattal kapcsolatban a határozatának [41] bekezdésében megjegyezte, hogy a jogfenntartás intézményét az eljárásjog nem ismeri, és olyan anyagi jogi jogszabály sincs, amely a deliktualis kárfelelősségi szabályok alkalmazásának esetére lehetővé tenné a jogfenntartást. Mivel a hivatkozott ügy eltérő tényállása miatt a felperes által megjelölt jogkérdésben a Kúria nem foglalt állást, ezért abban a jogerős ítélet a Pfv.III.21.290/2022/3. számú határozattól nem térhetett el. Hasonló következtetésre jutott a Kúria a Pfv.II.20.339/2024/2. számú felülvizsgálatot megtagadó határozatában.

[25] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.II.60.054/2022/14. számú jogegységi hatályú határozata és a jogerős ítélet között ügyszakosság a felvetett jogkérdés tekintetében ugyancsak nem állapítható meg, ugyanis a két határozat tekintetében legalább a releváns tények lényegi hasonlósága és az alkalmazott anyagi jogi szabály egyezősége nem áll fenn. A felperes e vonatkozásban jogkérdésként azt jelölte meg, hogy a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján a követelés bírósági úton való érvényesítése az elévülést akkor is megszakítja-e, ha a keresetlevél alkalmas a per megindítására, de bíróság a régi Pp. alkalmazásával érdemi döntést nem hozott; illetve az érdemi elbírálásra alkalmatlan, a régi Pp. 161. § (1) bekezdése alapján hatálytalan keresetlevél (fizetési meghagyás) írásbeli felszólításként a régi Ptk. 237. § (1) bekezdés első fordulata alapján megszakítja-e a teljes követelés elévülését. A felperes által megjelölt határozat tényállása szerint a felperes a perindítást követően az alperes által elengedett kötbérrel kapcsolatos igénye érvényesítésétől elállt, ezért a bíróság e körben tényállást sem állapított meg. A felperes ezt követően az előbbi igénye érvényesítése iránt kártérítés jogcímén újabb pert indított, amelyben a korábbi perben történt elállásra figyelemmel az a jogkérdés merült fel, hogy a régi Ptk. rendszerében az elévülés megszakadásának a követelés bírósági úton való érvényesítése esetén feltétel-e, hogy a bíróság az ügyben érdemi döntést hozzon vagy elegendő a keresetlevél előterjesztése. A Jogegységi Panasz Tanács ebben a kérdésben akként foglalt állást, hogy a követelés bírói úton való érvényesítése az elévülést akkor is megszakítja, ha a keresetlevél alkalmas a per megindítására, de a bírósági eljárásban érdemi döntés nem születik. A régi Ptk. alapján a követelés bírósági úton való érvényesítése fogalmi körébe tartozik az az eset, ha a keresetlevél érdemi tárgyalásra alkalmasnak bizonyul, de a perindítást nem követte érdemi határozat meghozatala. Ebben az ügyben azonban nem kellett döntenie a felperes által felvetett jogkérdésben, a határozat indokolása csupán utalt a hatálytalan keresetlevél kézbesítésének elévülést megszakító joghatására. Emellett a hivatkozott ügyben benyújtott keresetlevél magában foglalta azt a követelést is, amelyről a felperes a per során elállt.

[26] A jelen ügyben nem volt a tényállás része hatálytalan keresetlevél vagy fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem, ugyanis a felperes által elsőként benyújtott fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem csak az abban megjelölt 170.000 forintos részkövetelésre irányult és hatályos volt, az alapján az eljáró közjegyző az abban megjelölt követelésre a fizetési meghagyást kibocsátotta, amely ellentmondás hiányában jogerőre

emelkedett. Nem azonosak tehát a Kúria Jpe.II.60.054/2022/14. számú jogegységi határozatában és a támadott jogerős ítéletben érintett jogkérdések, mivel a jogegységi határozatban egy érdemi elbírálásra alkalmatlan keresetlevél elévülést megszakító hatásáról foglalt állást a Kúria, míg a támadott ítéletben egy eljárás megindítására alkalmas kérelemről állította meg a másodfokú bíróság, hogy az a kérelemmel nem érvényesített követelésrész kapcsán nem szakítja meg az elévülést. Erre figyelemmel ez az ügy szintén eltérő tényállás mellett folyt és a felperes által megjelölt jogkérdésben a Kúriának nem kellett döntenie, ezért abban a jogerős ítélet a Jpe.II.60.054/2022/14. számú jogegységi hatályú határozattól nem térhetett el. Hasonlóan foglalt állást a Kúria a Pfv. V. 20.698/2024/2. számú felülvizsgálatot megtagadó határozatában. Ebből következően a felperes Kúria Jpe.II.60.054/2022/14. számú határozatára történő hivatkozása sem alapozta meg a felülvizsgálat engedélyezését.

[27] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a Pfv.V.22.146/2017/8. számú határozat a JEH szerint kötelezőként már nem hivatkozható, továbbá a jogerős ítélet a Pfv.III.21.290/2022/3. számú határozattól és a Jpe.II.60.054/2022/14. számú határozattól ügyszakosság hiányában nem térhetett el a felperes által megjelölt jogkérdésben.

[28] A fentiek alapján a Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke ítélet esetén a 39-41. § szerint meghatározott illetékalap után 2%. A felülvizsgálati kérelemben vitatott érték 3.095.679 forint, amelyre tekintettel a felperesnek 61.913 forint felülvizsgálat engedélyezése iránti illetéket kellett megfizetnie. A felperes összesen 309.568 forint illetéket fizetett meg, ezért a felülvizsgálat megtagadására tekintettel az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján 247.655 forint illeték visszaigénylésére jogosult.

[30] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemről a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[31] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[32] 2016. évi CXXX. törvény 411 § (1) bekezdés.

A döntés elvi tartalma

[33] A Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított felülvizsgálatot megtagadja, ha a jogerős ítélet a Kúria BHGY-ben közzétett határozattól eltér ugyan, de ez a jogértelmezés már nem irányadó, mert a Kúria eltérően rendelkező jogegységi határozatot hozott.

[34] Amennyiben a Kúria az eltérőként hivatkozott határozatában a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben felvetett jogkérdésben ügyazonosság hiányában nem foglalt állást, a jogerős ítéletnek az attól való eltérése, az eltérés (érdemi) vizsgálata fel sem merülhet.

Budapest, 2025. január 15.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K. bírósági ügyintéző